

106. Hr. Oluf han rider saa vide om Land.

(Elverskud.)

Andantino.

Dansk Folkemelodi.

1. Hr. O - luf han ri - der saa vi - de om Land, alt til sit Bryllup saa
by - der han. Men Dan - sen den gaar saa let gennem Lunden.

2. Men alt som han kom ud i Lunden saa grøn,
en Elverdans gaar der let og skøn.

3. Der dansede fire, der dansede fem,
den Elvermø rækker Haanden frem:

4. „Og hør du, Hr. Oluf! Træd Dansen med mig,
saa fagre Gaver jeg giver dig!“

5. „Slet ikke jeg tør, og slet ikke jeg maa,
i Morgen saa skal mit Bryllup staa.“

6. „Og vil du ej træde i Dansen med mig,
saa ond en Sot skal da følge dig!“

7. Saa slog hun ham over hans Hærde saa god,
saa Slaget gjaldt i hans Hjerterod.

8. „Du ride nu hjem til din Fæstemø kær,
og glem nu ikke din Bryllupsfærd!“

9. Det skete, før Dagen blev lys udi Gaard:
bleg laa Hr. Oluf paa sorten Baar.

10. Hr. Oluf og hans Fæstemø huld,
de to kom sammen i sorten Muld.
Men Dansen den gaar saa let gennem Lunden.

Folkevise.

107. Hr. Peder kasted Runer over Spange.

(Hr. Peder og Helleliden.)

H. Rung.

Andante con moto.

1. Hr. Pe - der ka - sted

Ru - ner o - ver Span - ge, som Hel - le - li - den o - ver skul - de gan - ge.

Saa løf - ted han sit An - ker, saa fik han bli - den Bør og sej - le - de fra

Dan - mark og fra de dan - ske Møer. Fav - re Ord fry - de mangt et

Hjer - te, fav - re Ord har for voldt mig Smer - te, fav - re Ord.

2. Helleliden gaar og længes under Strande
og stirrer paa de dybe, salte Vande.
„Lad os kun Lykken fristel
Gud giver bliden Bør!“
Saa sejled hun fra Danmark
med alle sine Møer.
Favre Ord har mig haardt bedaaret, —
favre Ord har mit Hjerte saaret, —
favre Ord!

3. Den Vægter raaber højt, da Skibet kommer:
Nu bringer Børen os den danske Sommer!
Det var den Herre Peder,
af Glæde fast han lo,
da Helleliden gav ham
sin Ære og sin Tro.
Favre Ord stundom Hjertet glæde,
favre Ord volde tit, vi græde, —
favre Ord!

H. Hertz.